

PRESIUNEA ANTROPICĂ ASUPRA SPAȚIULUI SILVIC - CAZUL ROMÂNIEI

¹Drd., Umid ABUZARLI

²Drd., Laman MAMMAZADA

³Drd., Tural KARIMOV

^{1,2,3} Academia de Studii Economice din București,
România, București, Piața Romană 6,
Telefon: +4021319.19.00, <http://www.ase.ro>

Abstract

The antropical pressure was introduced in science and technics to measure the quantity of energy that could help together with negentropy to increase the power of a public authority. This paper underlines the need to research what comes beyond the environment and creating better output from natural resources without depleting what we have.

Introducere. Noțiunea de entropie a fost totodată introdusă în știință și tehnică de Rudolf Claussius pentru evaluarea cantității de energie care la rândul sau nu mai putea să fie convertită în lucrul mecanic.

Entropia este o mărime a stării termice care conține sisteme termice cu creștere în cursul unei transformări ireversibile rămânând neschimbată pe parcursul transformării

Rolul pădurii. Pădurile au un rol foarte important în toată lumea aducând numeroase beneficii importante. Pădurile adăpostesc în mare parte jumătate din speciile care se află pe pământ având o importanță foarte mare la reducerea încălzirii globale, prin stocarea și reținerea carbonului. Acestea sunt surse de produse lemnoase care ajuta la rearanjarea căderilor de precipitații fiind surse esențiale de hrana și apă care duc în același timp la enorme avantaje estetice, spirituale pentru milioane de oameni.

Încă de la apariția lor, acestea au jucat un rol extrem de important in viata planetei noastre, contribuind de multe ori hotărâtor la dezvoltarea societății omenești.

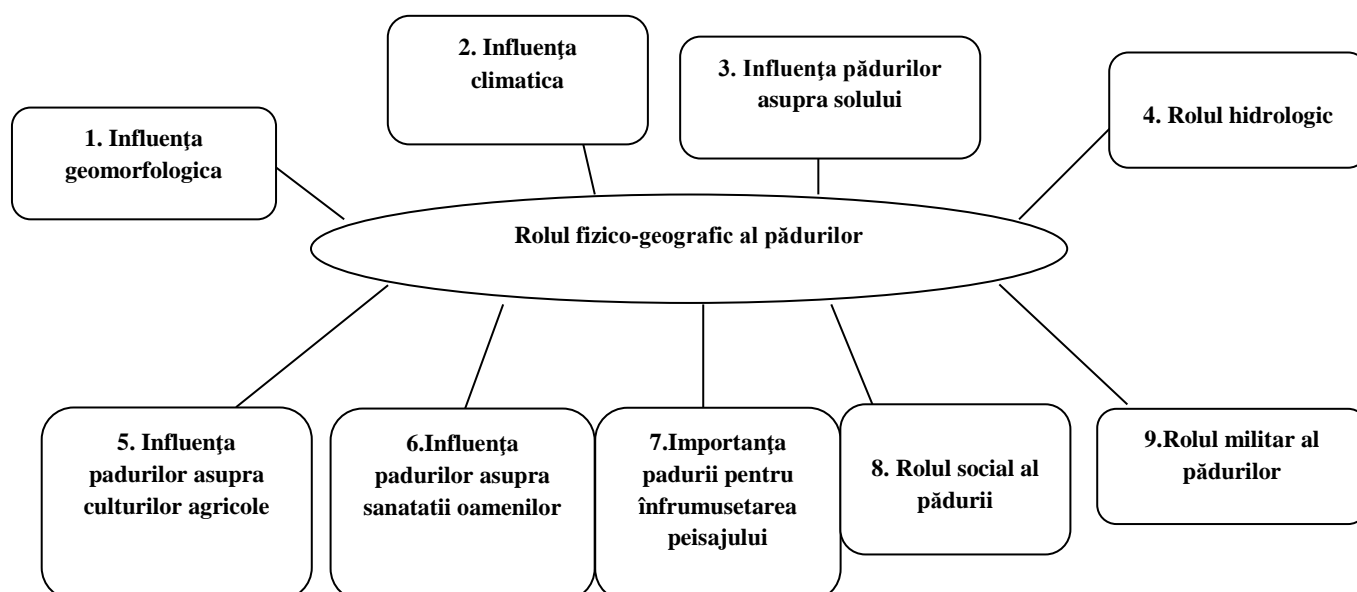

Figura 1. Rolul fizico-geografic al pădurilor

La apariția omului, pădurile au alcătuit o sursă principală de hrană și adăpost, precum și prima sursă de energie. Totodată, ele au fost prețuite de către omul vânător sau crescător de animale datorită cantității și calității vânatului adăpostit ori după fructele sau iarba produsă.

Funcțiile pădurii

Funcțiile cele mai importante ale pădurii sunt: funcția de producție, funcția de protecție, funcția sanitară, funcția estetică, funcția recreativă și de agrement.

Funcția hidrologică și de protecție a apelor în care pădurea ocupă o mare parte din bazinele hidrografice de diferite ordine valorificând procesele fiziologice ale componentelor pădurii.

Pădurea valorifică o parte din precipitațiile apelor căzute desupra ei având o influență foarte mare de capacitate de reținere a ploii către frunziș. În prezența pădurii este foarte importantă evaporația de pe sol fiind foarte scăzută. De asemenea pădurile valorifică cel mai eficient mijloc de protecție al apelor amenajate. Cu toate acestea se impune ca aceste intervenții antropice asupra pădurii să nu suprasolicite acele mecanisme de autoreglare (Bran, et al., 2016).

Funcția de protecție contra factorilor climatic

Reprezintă rolul pădurii și menținerea echilibrului ecologic. Pădurea ține o suprafață foarte restrânsă, un volum important de biomasă vegetală angajate în procesul fotosintezei. Aceasta susține consumul de dioxid de carbon, din acesta rezultând consecința din „metabolismul” propriu. Aceasta justifică prin denumirea ei de „plămân verde”, ecosistemele forestiere. Pădurea are un rol expresiv și nu trebuie să uităm faptul că datorită poluanților se poate distruge pădurea, tolerantă speciilor vegetale având un număr foarte redus.

Modificarea revelatorie datorită suprafeței active, a pus accent pe factorul genetic al climei, fiind indus în prezența ecosistemului topoclimatului specific. Are o influență foarte mare în profesarea radiațiilor solare. Topoclima pădurii se deosebește în primul rand prin moderarea extremelor de temperatură. Manifestarea însușirilor pune accent pe caracteristicile covorului vegetal, cât și de factorii staționari. Pădurile de foioase au o mai mare diminuare a temperaturilor pe parcursul verii.

Funcția antierozională a pădurii

Pădurea alcătuiește „haina naturală” a constituirii învelișului de soluri aflate în zonele forestiere. Pădurea are o condiție foarte importantă de îndeplinit și anume protejarea solului și cel mai important acțiunile distructive împotriva terenurilor. Zonele cele mai defrișate sunt cele care sunt afectate de eroziune și procese de versant aflate în perimetrul Munților și Subcarpaților Vrancei, Subcarpații Getici, Podișul Central Moldovenesc, etc. Pădurile care au rolul de protecție al solului și al terenurilor „fragile” ocupă o suprafață de aproximativ 480 mii hectare.

Funcții sociale ale pădurii

Acestea au o influență foarte mare din a doua jumătate a secolului XX, datorită artificializării fără precedent a habitatului uman. Această funcție evidențiază în primul rand funcția de recreere și rolul estetic-peisagistic al fondului forestier. Termenul de „funcții sociale” îl putem intanli în anumite instituții valorificând complexitatea formelor de acționare a pădurilor asupra mediului natural.

Funcțiile recreative a pădurii

Funcția de recreere

Aceasta ocupă un loc aparte prin influență directă asupra activității și sănătății umane. Datorită climatului și calității aerului pădurea execută un cadru ambiental optim pentru sănătatea umană. Punând în evidență efectul asupra psihicului uman, pădurea se transformă într- un refugiu pentru cetățeanul modern.

Funcția recreativă înfățișează deprinderea pădurii de a proteja și de a întemeia sănătatea, de a asigura un nivel superior al stării psihice umane, prin mediul ambiant deosebit pe care îl creează.

Funcțiile de protecție au o importanță deosebită în contextul economico-social datorită exploatării intensive care a condus diminuarea suprafețelor acoperite de pădure foarte grave.

Funcția estetic-peisagistică

Pădurea indiferent cum își face apariția în arealele de câmpie sau în zona montană bagă în spațiul lor o nota de varietate asigurându-le un cadru emotiv plin de armonie și un farmec excelent. Frumusețea și farmecul pădurii cresc odată ce pătrundem în întregime în templele întunecate ale codrilor și sub înaltele cupole verzi ale pădurii de fag. Pentru toți marii poeți pădurea este sursa inepuizată de inspirație.

Funcția științifică a pădurii

Pădurea constituie un obiect al cercetării științifice în diverse scopuri. Orice pădure naturală sau cultivată poate să devină obiect de experimentare furnizând o informație științifică. Funcția științifică a pădurii necesită constituirea de cercetări care contribuie la amplificarea cunoașterii ecosistemelor forestiere.

Funcția de producție a pădurii

Teritoriul României este cuprins în climatul temperat și nu este favorabil pentru formarea și dezvoltarea pădurii. Limita termică este formată la altitudini de 1650-1850, o cauză importantă fiind scăderea perioadei de vegetație sub 100 zile.

Limita hidrică apărută doar în sud-estul țării aflată pe teritoriul de stepă fiind condiționată de insuficiența apei în sol.

Adaptarea pădurii ecosistemului la schimbările climatice aflate la nivel global

Încălzirea globală necesită de două probleme extrem de grave pentru omenire: în primul rând necesitatea reducerii drastice a emisiilor de gaze cu efect de seră, fiind urmată de necesitatea adaptării la efectele schimbărilor climatice, ele fiind foarte vizibile datorită inactivității sistemului climatic.

Diminuarea emisiilor de gaze nu necesită o descreștere a fenomenului de încălzire globală. Adaptarea la efectele schimbărilor climatice reprezintă un element foarte important al politicilor naționale.

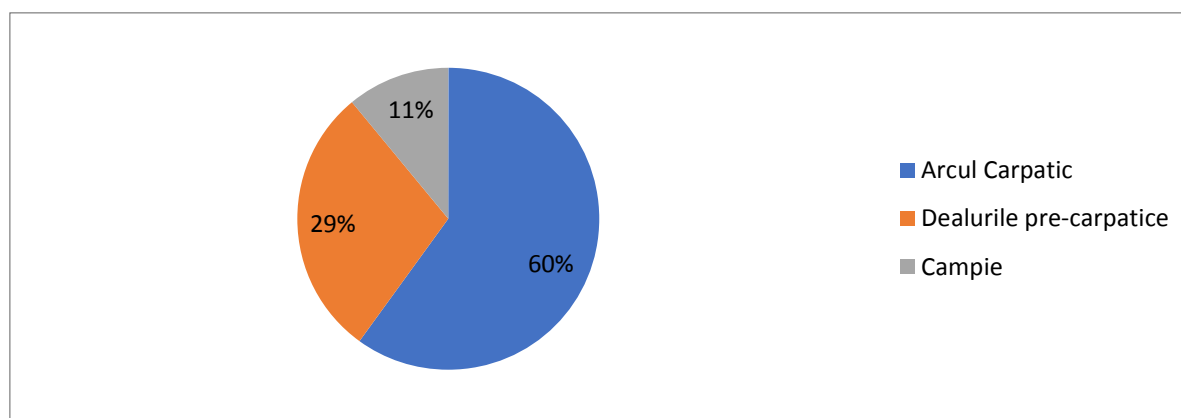

Figura 2. Suprafață împădurită din Romania

Suprafață împădurită din România este foarte scăzută, în comparație cu celelalte State Membre UE. Pădurile ocupa 26,7% din teritoriul țării având o distribuție neuniformă. 60% din spațiul verde este încadrat în arcul carpatic, 29% în dealurile pre-carpatice și 11% la câmpie.

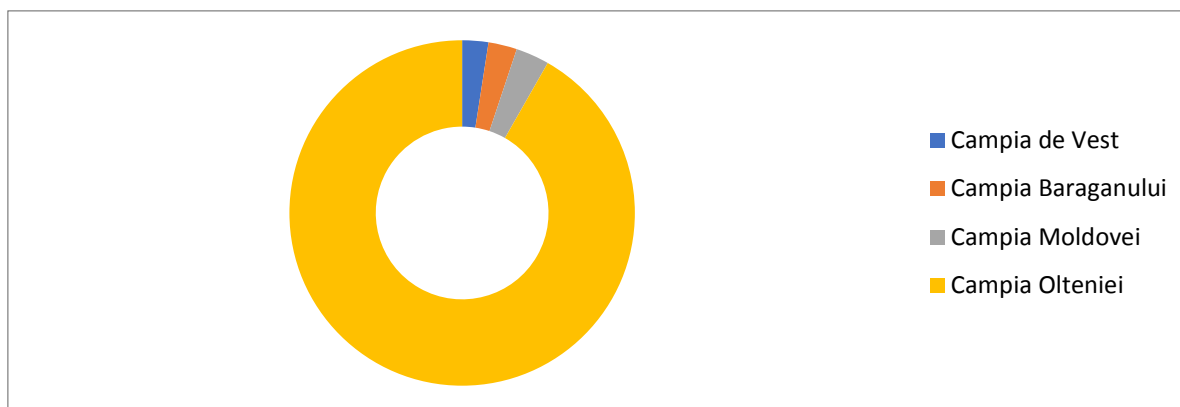

Figura 3. Cele mai despădurite câmpii din România

Cele mai despădurite fiind Câmpia de Vest (3,2%), Câmpia Bărăganului (3,5%), Câmpia Moldovei (4,1%) și Câmpia Olteniei (5,3%).

Reducerea fenomenelor negative este foarte importantă datorită măsurilor hotărâtoare împotriva defrișării.

Amenințări:

Creșterea temperaturilor medii anuale din România acelea care sunt peste 1-2°C, având ca efect aridizarea zonelor sudice și de câmpie. În România acest impact al schimbărilor climatice asupra spațiului verde a fost analizat cu ajutorul mai multor modele climatice globale. În zonele împădurite joase și deluroase se înregistrează o scădere foarte mare de eficacitate a pădurilor după anul 2040.

Oportunități:

Intensificarea suprafețelor împădurite, care constau în realizarea protecției, are un ajutor revelator în ceea ce constă în reducerea de procese de eroziune a solului.

Va crește totodată gradul de valorificare a subproduselor lemnoase și folosirea corectă a lemnului valorificând calitățile sale.

Recomandări și măsuri de adaptare:

-Recunoașterea unor soiurilor, speciilor concesive, testarea unor noi specii mai bune la stres hidric în aer sau sol și toleranța la temperaturile ridicate de durată.

-Sunt executate și avansate noi ghiduri de bună practică în domeniul forestier, care garantează reziliența pădurilor la efectele schimbărilor climatice.

-Dezvoltarea strategiilor și planurilor de dezvoltare și management durabil al fondului forestier vor avea în vedere concluziile și recomandările studiilor privind socul schimbărilor climatice asupra resurselor de apă potabilă, ecosistemelor și biodiversității.

Starea pădurilor din România

Organizarea fondului forestier, clasificat pe forme de proprietate la sfârșitul anului 2015.

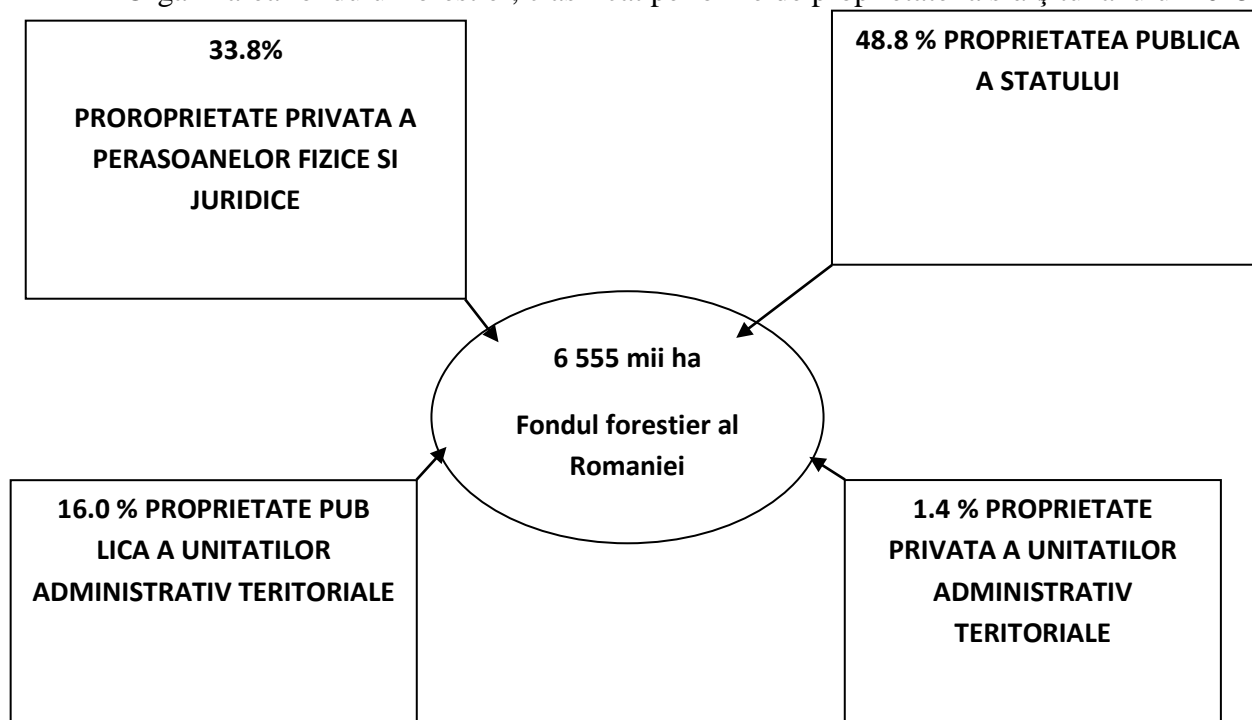

Figura 4. Structura fondului forestier, pe formă de proprietate la sfârșitul anului 2015

Fondul forestier proprietate publică a statului, care se găsește în chivernisirea administrării de către Regia Națională a Pădurilor - Romsilva deține, la dată de 31 decembrie 2015, datorită raportărilor statistice transmise de direcțiile silvice, o suprafață de 3.202.656 ha. Comparativ cu situația existentă la sfârșitul anului 2014, se consemnă o diminuare cu 14.361 ha a suprafeței esențiale care face parte din fondul forestier de proprietate publică a statului. Pădurile dețin o suprafață totală de 3.097.235 hectare, care se valorifică 96,7% din suprafață totală care are în vedere conținutul fondului forestier de către proprietate publică a statului, aflat în chivernisirea de către Regia Națională a Pădurilor – Romsilva la data de 31.12.2015.

Modificările de suprafață efectuate în cursul anului 2014 au fost determinate, în principal, de:

- așezarea în posesie a efectuării ca urmare a aplicării legilor fondului funciar;
- corecția care valorifică suprafețele operate cu ocazia lucrărilor de reamenajare;
- scoaterea definitivă din fond forestier a unor terenuri;
- echilibrarea terenurilor scoase definitiv din fond forestier;
- deplasarea drumurilor forestiere din domeniul public al statului și cel din administrarea care face parte din Regia Națională a Pădurilor;
- cumpărări de terenuri;
- corectarea unor erori de raportare anterioare.

CONCLUZII

Fondul forestier este o însușire publică care face parte din stat care este administrat de Regia Națională a Pădurilor –Romsilva regia autonomă de interes național care se află sub puterea statului cuvenit autorității publice central care răspunde la rândul sau de silvicultură.

Fondul forestier simbolizează totodată suma suprafețelor pădurilor și îndeosebi a terenurilor destinate împăduririi celor care pun accent pe nevoile de cultură.

Silvicultură cuprinde pe o parte întreagă o totalitate de preocupări privind pădurea.

Obiectivul silviculturii este acela, că știință și bransă de producție, este însăși pădurea, aflându-se în centrul ansamblului de preocupări în ceea ce privește sectorul forestier.

Pădurile au un rol foarte important în toată lumea aducând numeroase beneficii importante.

Pădurile adăpostesc în mare parte jumătate din speciile care se află pe pământ având o importanță foarte mare la reducerea încălzirii globale, prin stocarea și reținerea carbonului.

Distribuirea pădurilor în România accentuează conceptul lor construind o veritabilă sursă de bunuri convertite atât social cât și economic.

Este ideal că gestionarea durabilă a pădurilor să trebuiască să fie susținută de dezvoltarea fondului forestier deoarece acesta să se convertească într-un punct esențial al strategiei naționale.

Propunerile care și-au pus accentul pe implementarea unui program de dezvoltare de lungă durată apar în multe studii realizate în acest sector.

Referitor la gestionarea durabilă a pădurilor naționale printr-un program de lungă durată există și cel vechi valorificând obiectivele necesare pentru o elaborare a unei strategii globale care definește o bună gospodărire a pădurilor.

Presiunea entropică a fost introdusă în știință și tehnică pentru a măsura cantitatea de energie alături de negentropie care pentru autoritatea publică va rămâne o dilema.

Creșterea de entropie egalează cu o scădere a cantității de energie disponibilă în procesul dus până în momentul în care întreaga cantitate de energie disponibilă s-a consumat.

Adaptarea unui nou cod silvic care să cuprindă toate reglementările în acest domeniu, precum cele referitoare la: perdelele forestiere de protecție, stabilirea și sancționarea contravențiilor silvice, exploatarea masei lemnoase, inclusiv circulația și comercializarea acesteia.

Impunerea unei noi abordări care constă în abordarea unui regim sancționator în cazul infracțiunilor silvice mult mai aspru, corespunzător practic impactului negativ pe care săvârșirea acestora îl are asupra mediului înconjurător.

Reducerea suprafeței fondului forestier național este permisă în anumite cazuri și cu respectarea condițiilor prevăzute în Codului Silvic.

Dintre acestea considerăm că este necesară renunțarea la reglementările care permit scoaterea de terenuri din fondul forestier.

Modificarea dispozițiilor legale, prin care sunt consacrate definițiile noțiunilor de „fond forestier național” și „pădure”.

Propunem ca legiuitorul să opteze pentru un alt criteriu în raport de care fapta să fie considerată infracțiune și anume cel al volumului de masă lemnoasă tăiată, ruptă sau sustrasă criteriu care de astfel este mai adecvat, el oferind garanția stabilității pe care nu o poate oferi prețul masei lemnoase.

Este necesar totodată să se renunțe la formularea „proprietari, deținători, administratori sau de orice alta persoană” ce apare că inutilă, atâta timp cât și „proprietarii, deținătorii și administratorii” fac parte din categoria generală „orice alta persoană”.

Întrucât distrugerea poate să fie făcută prin diverse alte modalități și nu numai prin incendiere, precum: introducerea în pădure a unor dăunători, producerea de explozii în pădure, deschiderea unui stăvilă, producându-se astfel o inundație care ar putea distruge o suprafață din pădure.

BIBLIOGRAFIE

1. Bran, F. (2016). *Egentropia și negentropia. Dilema societății*, București: Editura Economică.
2. Bran, F., Ioan, I. (2002). *Ecosfera și politici ecologice*, București: Editura ASE.
3. Bran, F., Ioan, I. (2009). *Globalizarea și Mediul*. București: Editura Universitară.
4. Bran, F., Manea, G., Ioan, I., Rădulescu, C.V. (2012). *Globalizarea Manifestări și reacții*. București: Editura Economică.
5. Rojanschi, R., Bran, F. (2006). *Elemente de economie și managementul mediului*, București: Editura Economică.